

Món Quà Đầu Năm - THAY ĐỔI VẬN MỆNH

Cũng như hằng năm, vì nhu cầu của Phật tử, Thầy đã tổ chức Khóa Tu Phật Thất mười ngày, hai lần trong một năm: Kiết Hạ và Kiết Đông. Năm nay, khóa Tu Phật Thất tổ chức bảy ngày sau Lễ Giáng Sinh. Thầy để cho Phật tử chung vui Lễ với gia đình, trước khi về Chùa tham dự Khóa Tu Phật Thất Mùa Đông.

Ngoài trời, từng cơn gió cuối đông thổi nhẹ, nhưng se lạnh lòng người. Cây cối khô gầy, cành lá xác xơ. Từng cơn mưa rơi lất phất, làm ướt cả sân Chùa, tràn ngập sự cô liêu, tĩnh mịch trong khung cảnh của ngôi chùa quê. Tuy thế, cơn rét lạnh vẫn không cản nổi tâm của người con Phật, đang tha thiết đi tìm Pháp, để xa lìa những muộn phiền của dòng đời ô trọc, mà đồng mãnh bước đi đến con đường giải thoát. Thật cảm động, quý chị lớn tuổi, các em bé trẻ cùng quý Thầy và quý Sư Cô ngồi quây quần trong Chánh điện, lắng lòng, tha thiết đón nghe Thầy ban thời Pháp nhủ, khai thị cho buổi Phật Thất Kiết Đông. Thầy ngồi yên lặng, từ bi, đưa mắt nhìn xuống Phật tử, từ tốn cất tiếng giảng nhẹ nhàng, từng lời, từng lời Pháp Âm, thấm sâu vào trong tâm khảm của những người con Phật.

Hôm nay chúng ta về đây, vì tha thiết muốn tu tập. Trước khi vào thời khóa tu, Thầy có điều quan trọng, muốn nhắn nhủ gửi đến quý vị. Bài pháp hôm nay sẽ thay đổi vận mệnh của chúng ta. Tại sao mình cần thay đổi vận mệnh? Vận mệnh là cái mà nó luôn theo mình trong cuộc đời còn lại này và luôn cả đời sau. Trong cuộc sống của chúng ta: may mắn có, thất bại có, hạnh phúc có, đau khổ có. Chắc chắn khi chúng ta đau khổ chúng ta nghĩ đến chuyện tu. Cách thay đổi đau khổ thành an lạc là thay đổi vận mệnh mình.

Vận mệnh mà bấy lâu nay, chúng ta đã tạo tác. Nó đã dính vào cái thân này và sẽ vẫn chuyển theo cái dính mắc đó. Ví dụ như, một người làm cho người khác đau khổ, thì sự đau khổ ấy, tuy thấy rất là đơn giản, có thể năm hay mười phút. Nhưng việc làm cho người khác đau khổ, tinh thần của người bị đau khổ, nó sẽ theo đuổi họ mãi, sẽ làm ảnh hưởng đến người gieo ra đau khổ và người bị nhận sự đau khổ. Hôm nay chúng ta về Chùa Nhập Thất, để thực hành trì “hồng danh niệm Phật”. Vì sao chúng ta phải niệm Phật hiệu? Niệm Phật hiệu rất là thù thắng. Chúng ta đưa danh hiệu Phật vào trong tâm thức và bắt đầu nó chuyển hóa trong ta. Trong kinh dạy, “Mạc đãi lao lai phương niệm Phật. Cô phần đa thị thiếu niên nhân” (chớ để tới già mới niệm Phật. Mồ hoang phần nhiều người trẻ tuổi), không phải đợi tới già mới niệm Phật. Nhìn lên bàn thờ hương linh, chúng ta sẽ nhìn thấy đủ hạng người. Không chỉ có người già, mà em nhỏ cũng có. Việc này nhắc nhở chúng ta điều gì? Chỉ cần tích tắc một giây, là đã đổi qua đời sau. Mà đời sau rất là khó được lại thân người để tu tập. Vậy hôm nay, chúng ta có nhân duyên được về Chùa tu học, thì ráng thay đổi cái niệm hôm nay vì niệm hôm nay rất là quan trọng, sẽ thay đổi vận mạng của chúng ta hiện tại và tương lai. Cái niệm sáng tỏ, thanh tịnh này, sẽ biến cả cuộc đời của chúng ta từ phàm phu trở nên bậc Thánh. Trong cuộc đời của ta, không biết bao nhiêu người không ưa mình, giận ghét mình, vì những tập khí xấu, nó đeo đuổi, bám theo ta trong kiếp này và những kiếp trước. Những tập khí xấu của chúng ta, đã làm người ngoài nhìn vào chúng ta, thấy một màn đen bao phủ. Cái màn đen bao phủ ấy, giống như lọ nghe, tự chúng ta, tự trét vào mình, không ai trét lên người mình hết. Tự ta trét lên con người mình sự đau khổ. Vì tư lợi, vì cái bản ngã, mà mình luôn muốn bảo vệ và bảo bọc tư lợi và bản ngã đó. Vô hình chung, đã làm người chung quanh, không ưa ta, mỗi ngày càng đậm nét. Sự xấu đó là THAM-SÂN-SI, vốn ai cũng có hết. Mình đã tự trét quá nhiều lọ nghe THAM-SÂN-SI lên con người của mình từ vô thủy cho đến ngày nay. Nếu giờ đây, không khéo gột rửa, cạo sạch nó, thì đừng mong người khác kính nể mình.

Nếu hôm nay, trước Tam Bảo trong Pháp hội, chúng ta phát nguyện, sẽ cố gắng sửa con người này bằng mỗi niệm, mỗi niệm, đưa vào trong tâm thức, để thanh lọc đi những niệm quá khứ xấu trong tâm khảm.

Món Quà Đầu Năm - THAY ĐỔI VẬN MỆNH

Cũng như hằng năm, vì nhu cầu của Phật tử, Thầy đã tổ chức Khóa Tu Phật Thất mười ngày, hai lần trong một năm: Kiết Hạ và Kiết Đông. Năm nay, khóa Tu Phật Thất tổ chức bảy ngày sau Lễ Giáng Sinh. Thầy để cho Phật tử chung vui Lễ với gia đình, trước khi về Chùa tham dự Khóa Tu Phật Thất Mùa Đông.

Ngoài trời, từng cơn gió cuối đông thổi nhẹ, nhưng se lạnh lòng người. Cây cối khô gầy, cành lá xác xơ. Từng cơn mưa rơi lất phất, làm ướt cả sân Chùa, tràn ngập sự cô liêu, tĩnh mịch trong khung cảnh của ngôi chùa quê. Tuy thế, cơn rét lạnh vẫn không cản nổi tâm của người con Phật, đang tha thiết đi tìm Pháp, để xa lìa những muộn phiền của dòng đời ô trọc, mà đồng mãnh bước đi đến con đường giải thoát. Thật cảm động, quý chị lớn tuổi, các em bé trẻ cùng quý Thầy và quý Sư Cô ngồi quây quần trong Chánh điện, lắng lòng, tha thiết đón nghe Thầy ban thời Pháp nhủ, khai thị cho buổi Phật Thất Kiết Đông. Thầy ngồi yên lặng, từ bi, đưa mắt nhìn xuống Phật tử, từ tốn cất tiếng giảng nhẹ nhàng, từng lời, từng lời Pháp Âm, thấm sâu vào trong tâm khảm của những người con Phật.

Hôm nay chúng ta về đây, vì tha thiết muốn tu tập. Trước khi vào thời khóa tu, Thầy có điều quan trọng, muốn nhắn nhủ gửi đến quý vị. Bài pháp hôm nay sẽ thay đổi vận mệnh của chúng ta. Tại sao mình cần thay đổi vận mệnh? Vận mệnh là cái mà nó luôn theo mình trong cuộc đời còn lại này và luôn cả đời sau. Trong cuộc sống của chúng ta: may mắn có, thất bại có, hạnh phúc có, đau khổ có. Chắc chắn khi chúng ta đau khổ chúng ta nghĩ đến chuyện tu. Cách thay đổi đau khổ thành an lạc là thay đổi vận mệnh mình.

Vận mệnh mà bấy lâu nay, chúng ta đã tạo tác. Nó đã dính vào cái thân này và sẽ vẫn chuyển theo cái dính mắc đó. Ví dụ như, một người làm cho người khác đau khổ, thì sự đau khổ ấy, tuy thấy rất là đơn giản, có thể năm hay mười phút. Nhưng việc làm cho người khác đau khổ, tinh thần của người bị đau khổ, nó sẽ theo đuổi họ mãi, sẽ làm ảnh hưởng đến người gieo ra đau khổ và người bị nhận sự đau khổ. Hôm nay chúng ta về Chùa Nhập Thất, để thực hành trì “hồng danh niệm Phật”. Vì sao chúng ta phải niệm Phật hiệu? Niệm Phật hiệu rất là thù thắng. Chúng ta đưa danh hiệu Phật vào trong tâm thức và bắt đầu nó chuyển hóa trong ta. Trong kinh dạy, “Mạc đãi lao lai phương niệm Phật. Cô phần đa thị thiếu niên nhân” (chớ để tới già mới niệm Phật. Mồ hoang phần nhiều người trẻ tuổi), không phải đợi tới già mới niệm Phật. Nhìn lên bàn thờ hương linh, chúng ta sẽ nhìn thấy đủ hạng người. Không chỉ có người già, mà em nhỏ cũng có. Việc này nhắc nhở chúng ta điều gì? Chỉ cần tích tắc một giây, là đã đổi qua đời sau. Mà đời sau rất là khó được lại thân người để tu tập. Vậy hôm nay, chúng ta có nhân duyên được về Chùa tu học, thì ráng thay đổi cái niệm hôm nay vì niệm hôm nay rất là quan trọng, sẽ thay đổi vận mạng của chúng ta hiện tại và tương lai. Cái niệm sáng tỏ, thanh tịnh này, sẽ biến cả cuộc đời của chúng ta từ phàm phu trở nên bậc Thánh. Trong cuộc đời của ta, không biết bao nhiêu người không ưa mình, giận ghét mình, vì những tập khí xấu, nó đeo đuổi, bám theo ta trong kiếp này và những kiếp trước. Những tập khí xấu của chúng ta, đã làm người ngoài nhìn vào chúng ta, thấy một màn đen bao phủ. Cái màn đen bao phủ ấy, giống như lọ nghe, tự chúng ta, tự trét vào mình, không ai trét lên người mình hết. Tự ta trét lên con người mình sự đau khổ. Vì tư lợi, vì cái bản ngã, mà mình luôn muốn bảo vệ và bảo bọc tư lợi và bản ngã đó. Vô hình chung, đã làm người chung quanh, không ưa ta, mỗi ngày càng đậm nét. Sự xấu đó là THAM-SÂN-SI, vốn ai cũng có hết. Mình đã tự trét quá nhiều lọ nghe THAM-SÂN-SI lên con người của mình từ vô thủy cho đến ngày nay. Nếu giờ đây, không khéo gột rửa, cạo sạch nó, thì đừng mong người khác kính nể mình.

Nếu hôm nay, trước Tam Bảo trong Pháp hội, chúng ta phát nguyện, sẽ cố gắng sửa con người này bằng mỗi niệm, mỗi niệm, đưa vào trong tâm thức, để thanh lọc đi những niệm quá khứ xấu trong tâm khảm.

THAY ĐỔI VẬN MỆNH... (tiếp theo trang 21)

Chúng ta có thể thử năm phút. Xem trong năm phút ấy, ta có làm chủ mình được không? Có giữ được câu niệm Phật trọn vẹn không? Có để vọng niệm xen khởi không? Cứ như vậy, tiếp theo năm phút nữa, cho đến một tiếng, một ngày... Mỗi câu niệm Phật phải cho chín chắn, rõ rõ, rành rành. Mỗi câu niệm là thay đổi đời mình. Trong khi mình hành trì, vọng niệm sẽ khởi lên. Đó là bình thường. Tuy nhiên, mình chỉ đừng buông câu Phật hiệu. Trong nhà Thiền nói, không sợ vọng tưởng mà chỉ sợ chậm giác thôi. Bước đầu căn bản, để bật đi vọng niệm. Giữ câu niệm Phật rõ ràng, hành giả phải kiềm, phải giữ. Nhưng khi bước lên một bước nữa. Hành giả quen với câu niệm Phật rồi, không còn trú tâm nữa, mà thích thú, hỷ lạc trong câu niệm Phật. Khi hành giả quen với câu niệm Phật rồi, thì mới nắm được vận mệnh của mình được. Như người học lái xe, ban đầu phải kiềm giữ tay lái cho kỹ bằng hai tay. Nhưng khi đã quen rồi, thì lái xe trong thoải mái. Lái trong một tay vẫn an nhiên tự tại. Khi hành giả, nắm được câu niệm Phật 100%, thì hành trì các môn Pháp khác rất dễ. Vì dùng câu niệm Phật để bật hết vọng tưởng. Hành giả chú ý đề mục của mình, không thể tu hời hợt mà thành tựu được. Người tu như quý vị đây là dám thử thách vận mệnh sanh tử của mình. Nó có thể thay đổi cuộc đời còn lại của chúng ta cho đến đời sau.

Khi hành trì niệm Phật, phải thiết tha, không vội vàng, nhưng đòi hỏi chắc chắn. Mỗi niệm đừng hồ đồ. Mỗi phút trôi qua, là mạng mình đang ngăn lại. Mình phải nhất tâm, trụ trong Phật hiệu. Mình ráng giữ câu niệm Phật, an trú trong câu niệm Phật, hỷ lạc trong câu niệm Phật. Ai làm gì mặc ai. Sanh tử của họ, chứ không phải sanh tử của mình. Mình đang thay đổi vận mệnh của mình, chứ không thay đổi vận mạng của người được. Nhờ vận mạng mình thay đổi thì cả gia đình mình mới khá được. Nếu cá nhân ta không thay đổi, thì không cách nào thay đổi gia đình mình được hết. Nên sự tu tập của ta trong giờ phút này rất là quan trọng. Đừng để thời gian trôi qua vô ích. Thời gian quý vị ở nhà cũng trôi qua. Thời gian quý vị ở chùa cũng trôi qua. Nhưng sự trôi qua của hai người khác nhau. Một vị đang thay đổi vận mệnh, từng giây, từng giây, bỏ vào câu niệm Phật. Một vị, từng giây, từng giây, bỏ vào những hỷ-nộ-ái-ố của đời.

Thay vì mình không tu, những tật xấu ở trong người chúng ta, chiêu cảm những làn sóng xấu xâm nhập vào nhà mình. Nhưng nhờ vào sự tu hành, làm tâm mình sáng suốt, sẽ ảnh hưởng tốt đến người thân trong gia đình. Đây chỉ là bước đầu. Trải qua giai đoạn công phu, hành giả phải thiết tha thì mới thành tựu được. Ai cũng vậy hết. Mình bỏ công ra nhiều, thì thu thập nhiều; bỏ công ra ít, thì thu thập ít. Bắt đầu từ hôm nay, mình đã thay đổi vận mệnh của mình, nên niệm Phật tinh tấn và chuyên cần. Nhớ khi ta niệm Phật, là đã gieo trong lòng chúng tử thiện. Ráng phát huy tư tưởng thiện này. Đừng để những niệm ác khởi trong đầu. Nếu có khởi thì phải buông liền. Luôn nhắc nhở mình, “tôi không còn là con người cũ nữa, tôi bắt đầu thay đổi từ đây”.

Thầy đã chấm dứt bài Pháp, mà âm thanh của Thầy vẫn còn vang vọng. Bài Pháp vi diệu mà rất thực tế. Lời Pháp nhủ của Thầy đã gieo vào tâm khảm, lan tỏa khắp châu thân của tất cả hành giả đang có mặt. Màn đêm buông xuống dần, bao phủ không gian tĩnh lặng của ngôi chùa quê, nhưng tâm hồn hành giả, đang thanh tịnh, hoan hỷ, được tưới tắm bằng những lời Pháp âm vi diệu. Mọi người nhẹ nhàng, trở lại chỗ ngồi, tinh tấn hành trì, rót vào hoa sen tương lai của mình với từng câu Phật hiệu, mong vận mệnh của mình được thay đổi. Tiếng chuông chùa nhẹ nhẹ vang trong không gian tĩnh mịch, quện lẫn với câu niệm Phật trầm bổng của Thầy, làm thức tỉnh tâm tư mơ hồ của hành giả.

NAM MÔ A-DI-ĐÀ-PHẬT

(Viên Tâm cảm đề)